

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/103/EB

2007/EES/16/25

frá 17. nóvember 2003

um breytingu á tilskipun 2001/25/EB um lágmarksþjálfun sjómanna (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/25/EB frá 4. apríl 2001 um lágmarksþjálfun sjómanna ⁽³⁾ eru skilgreindar kröfur um lágmarksþjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna sem starfa um borð í skipum Bandalagsins. Þessar kröfur byggjast á kröfum samþykktar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar frá 1978 um menntun og þjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin), með áorðnum breytingum.
- 2) Til að viðhalda og þróa tiltekna þekkingu og hæfni á sviði sjóflutninga í ESB er mikilvægt að gefa menntun og þjálfun sjómanna og stöðu þeirra í ESB tilhlýðilegan gaum.
- 3) Nauðsynlegt er að tryggja að sjómenn sem eru handhafar skírteina, sem eru gefin út í þriðju löndum, og starfa um borð í skipum Bandalagsins, búi yfir sömu hæfni og krafist er í STCW-samþykktinni. Í tilskipun 2001/25/EB er mælt fyrir um málsmeðferð og sameiginlegar viðmiðanir fyrir viðurkenningu aðildarríkja á skírteinum sem eru gefin út í þriðju löndum.
- 4) Í tilskipun 2001/25/EB er kveðið á um endurmat á málsmeðferð og viðmiðunum fyrir viðurkenningu skírteina, sem eru gefin út í þriðju löndum, og viðurkenningu mennta- og þjálfunarstofnana og námsbrauta og námskeiða fyrir sjómenn í ljósi fenginnar reynslu af beitingu tilskipunarinnar.

- 5) Framkvæmd tilskipunar 2001/25/EB hefur leitt í ljós að breytingar á málsmeðferð og viðmiðunum gætu stórauikið áreiðanleika viðurkenningarkerfisins en jafnframt einfaldað þær kvaðir sem eru lagðar á aðildarríkin um eftirlit og skýrslugjöf.
- 6) Með aukinni samræmingu er unnt að meta á mun markvissari hátt hvort þriðju lönd, sem veita menntun og þjálfun, uppfylli ákvæði STCW-samþykktarinnar. Framkvæmdastjórninni skal því falið þetta verkefni af hálfu Bandalagsins í heild.
- 7) Til að tryggja að land, sem hefur verið viðurkennt, uppfylli kröfur STCW-samþykktarinnar að fullu, skal endurskoða viðurkenninguna reglulega og framlengja hana ef við á. Afturkalla skal viðurkenningu þriðja lands sem uppfyllir ekki kröfur STCW-samþykktarinnar þar til annmarkar hafa verið lagfærðir.
- 8) Unnt er að taka markvissari ákvarðanir um framlengingu eða afturköllun viðurkenninga ef það er gert á samræmdan hátt og miðlægt í Bandalaginu. Framkvæmdastjórninni skulu því falin þessi verkefni af hálfu Bandalagsins í heild.
- 9) Unnt er að hafa markvissara, stöðugt eftirlit með því hvort þriðju lönd, sem hafa verið viðurkennd, uppfylli kröfur STCW-samþykktarinnar ef það er gert á samræmdan hátt og miðlægt.
- 10) Eitt af verkefnum Siglingaöryggisstofnunar Evrópu (Stofnunarinnar) er að aðstoða framkvæmdastjórnina við að leysa hvers konar verkefni, sem henni eru falin samkvæmt löggjöf Bandalagsins, sem varða menntun og þjálfun, skírteini og vaktstöður áhafna skipa.
- 11) Stofnunin skal því aðstoða framkvæmdastjórnina við þau verkefni hennar að veita, framlengja og afturkalla viðurkenningar þriðju landa. Hún skal einnig aðstoða framkvæmdastjórnina við eftirlit með því hvort þriðju lönd uppfylli kröfur STCW-samþykktarinnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 326, 13.12.2003, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 107/2004, 9. júlí 2004 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 65, 23.12.2004, bls. 27.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 133, 6.6.2003, bls. 23.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. september 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 6. nóvember 2003.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 136, 18.5.2001, bls. 17. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2002/84/EB (Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 53).

- 12) Í STCW-samþykktinni eru tilgreindar tungumála-kröfur sem gilda um skírteini og áritanir sem staðfesta útgáfu skírteinis. Færa skal ákvæði tilskipunar 2001/25/EB til samræmis við viðeigandi kröfur samþykktarinnar.

- 13) Í Alþjóðasamningi um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974, með áorðnum breytingum (SOLAS-samþykktin), er mælt fyrir um kröfur um tungumálakunnáttu til tryggja örugg fjarskipti milli skips og lands. Tilskipun 2001/25/EB skal uppfærð í samræmi við nýlegar breytingar á SOLAS-samþykktinni sem tóku gildi 1. júlí 2002.
- 14) Nauðsynlegt er að ákvarða málsmeðferð til að laga tilskipun 2001/25/EB að breytingum á lögum Bandalagsins í framtíðinni.
- 15) Breyta ber tilskipun 2001/25/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 2001/25/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Skírteini skulu gefin út í samræmi við 1. mgr. reglu I/2 í STCW-samþykktinni.“

b) eftirfarandi málslíður bætist við 5. mgr.:

„Áritanir eru veittar í samræmi við 2. mgr. VI. gr. í STCW-samþykktinni.“

2. Í stað e-liðar 17. gr. komi eftirfarandi:

„e) að viðeigandi búnaður sé til staðar svo fjarskipti geti farið fram milli skips og yfirvalda í landi. Þessi fjarskipti skulu fara fram í samræmi við 4. mgr. reglu 14 í V. kafla SOLAS-samþykktarinnar.“

3. Í stað 3. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

„3. Sjómönnnum, sem hafa ekki undir höndum skírteinin sem um getur í 4. gr., er heimilt að starfa um borð í skipum sem sigla undir fána aðildarríkis, að því tilskildu að samþykkt hafi verið ákvörðun um viðurkenningu þess skírteinis, sem þeir hafa undir höndum, samkvæmt málsmeðferðinni hér á eftir:

a) Aðildarríki sem hefur í hyggju að viðurkenna, með áritun, viðeigandi skírteini, sem þriðju lönd hafa gefið út fyrir skipstjóra, yfirmann eða loftskeytaman vegna þjónustu á skipum sem sigla undir fána þess, skal leggja fram rökstudda beiðni til framkvæmdastjórnarinnar um viðurkenningu þessa þriðja lands.

Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð Siglingaöryggisstofnunar Evrópu (Stofnunarinnar) og hugsanlega með þátttöku einhvers hlutaðeigandi aðildarríkis, safna upplýsingunum, sem um getur í II. viðauka, og láta fara fram mat á fyrirkomulagi um menntun og þjálfun og skírteinisútgáfu í því þriðja landi, sem beiðnin um viðurkenningu á við, til að sannprófa hvort viðeigandi land uppfylli allar kröfur STCW-samþykktarinnar og hvort viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skírteini.

b) Framkvæmdastjórnin skal taka ákvörðun um viðurkenningu þriðja lands í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. innan þriggja mánaða frá þeim degi sem beiðni um viðurkenninguna barst. Ef viðurkenningin er veitt skal hún gilda með fyrirvara um ákvæði 18. gr. a.

c) Ef engin ákvörðun er tekin um viðurkenningu viðkomandi þriðja lands innan þeirra tímamarka sem mælt er fyrir um í b-lið er aðildarríkinu, sem leggur fram beiðnina, heimilt að ákveða að viðurkenna einhliða þriðja land þar til ákvörðun hefur verið tekin í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

d) Aðildarríki er heimilt, að því er varðar skip sem sigla undir fána þess, að árita skírteini, sem eru gefin út í þriðju löndum og viðurkennd af framkvæmdastjórninni, að teknu tilliti til ákvæða 4. og 5. liðar í II. viðauka.

e) Viðurkenningar skírteina, sem eru gefnar út af viðurkenndum þriðju löndum og birtar í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* fyrir (...) (*), gilda áfram. Öllum aðildarríkjum er heimilt að nota þessar viðurkenningar nema framkvæmdastjórnin hafi afturkallað þær skv. 18. gr. a.f) Framkvæmdastjórnin skal semja og uppfæra skrá yfir þriðju lönd sem hafa verið viðurkennd. Skrána skal birta í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna*.

(*) 18 mánuðum eftir gildistöku tilskipunarinnar.“

4. Eftirfarandi greinar bætist við:

„18. gr. a

1. Þrátt fyrir viðmiðanirnar, sem eru tilgreindar í II. viðauka, skal aðildarríki þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um það og bera fram rökstuddar ástæður fyrir því ef það telur að viðurkennt þriðja land uppfylli ekki lengur kröfur STCW-samþykktarinnar. Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað vísa málinu til nefndarinnar sem um getur í 23. gr.

2. Þrátt fyrir viðmiðanirnar, sem eru tilgreindar í II. viðauka, skal aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni þegar í stað og bera fram rökstuddar ástæður fyrir því þegar það telur að viðurkennt þriðja land uppfylli ekki lengur kröfur STCW-samþykktarinnar. Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað vísa málinu til nefndarinnar sem um getur í 23. gr.

3. Þegar aðildarríki hefur í hyggju að afturkalla áritanir skírteina, sem þriðju lönd gefa út, skal það þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um fyrirætlanir sínar og rökstyðja þær.

4. Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð Stofnunarinnar, endurmeta viðurkenningu viðkomandi þriðja lands til að sannprófa hvort landið uppfylli kröfur STCW-samþykktarinnar.

5. Ef ástæða er til að ætla að tiltekna menntastofnanir fyrir sjómenn uppfylli ekki lengur kröfur STCW-samþykktarinnar skal framkvæmdastjórnin tilkynna viðkomandi landi að viðurkenning skírteina þess verði afturkölluð að tveimur mánuðum liðnum nema gerðar séu ráðstafanir til að tryggja að allar kröfur STCW-samþykktarinnar verði uppfylltar.

6. Taka skal ákvörðun um afturköllun viðurkenningar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. innan tveggja mánaða frá þeim degi sem tilkynning barst frá aðildarríkinu. Viðkomandi aðildarríki skulu grípa til viðeigandi ráðstafanir til að hrinda ákvörðuninni í framkvæmd.

7. Áritanir til staðfestingar á viðurkenningu skírteina, sem eru gefin út í samræmi við 6. mgr. 5. gr., fyrir þann dag sem ákvörðun var tekin um að afturkalla viðurkenningu þriðja lands, skulu gilda áfram Sjómenn, sem eru handhafar slíkra skírteina, mega þó ekki krefjast áritunar sem viðurkennir aukna menntun og hæfi nema sú uppfærsla byggist eingöngu á viðbótarsiglingatíma og -reynslu.

18. gr. b

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við stofnunina, endurmeta með reglulegu millibili og a.m.k. á fimm ára fresti þriðju lönd, sem hafa verið viðurkennd samkvæmt málsmeðferðinni sem um getur í b-lið 3. mgr. 18. gr., þ.m.t. þau þriðju lönd sem um getur í f-lið 3. mgr. 18. gr., til að sannprófa hvort þau uppfylli viðeigandi viðmiðanir í II. viðauka og hvort gripið hafi verið til viðeigandi ráðstafana til að koma í veg fyrir svik í tengslum við skírteini.

2. Framkvæmdastjórnin skal skilgreina forgangsviðmiðanir fyrir mat á þriðju löndum á grundvelli gagna um frammistöðu sem hafnarríkiseftirlitið kveður á um skv. 20. gr. og upplýsinga varðandi skýrslur um óháðar úttektir sem þriðju lönd afhenda samkvæmt þætti A-1/7 í STCW-kóðanum.

3. Framkvæmdastjórnin skal láta aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.“

5. Eftirfarandi málsliður bætist við 1. mgr. 22. gr.:

„Einnig má gera breytingar á þessari tilskipun samkvæmt sömu málsmeðferð í því skyni að allar viðeigandi breytingar öðlist gildi í löggjöf Bandalagsins að því er þessa tilskipun varðar.“

6. Ákvæðum II. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 14. maí 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Eigi síðar en 14. desember 2008 skal framkvæmdastjórnin leggja matsskýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið sem byggist á ítarlegri greiningu og mati á samningsákvæðum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, beitingu þeirra og nýrri sýn á sambandið milli öryggis og menntunar og þjálfunar áhafna skipa.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. nóvember 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. ALEMANNO

forseti.

VIÐAUKI

Í stað II. viðauka við tilskipun 2001/25/EB komi eftirfarandi:

„II. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR SEM UM GETUR Í A-LIÐ 3. MGR. 18. GR. FYRIR VIÐURKENNINGU ÞRÍÐJU LANDA, SEM HAFA GEFIÐ ÚT SKÍRTEINI, EÐA VEITT ÖÐRUM UMBOÐ TIL AÐ GEFA ÚT SKÍRTEINI

1. Þriðja landið skal vera sammingsaðili að STCW-samþykktinni.
 2. Siglingaöryggisnefnd Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar skal hafa staðfest að viðkomandi þriðja land hafi uppfyllt ákvæði STCW-samþykktarinnar að fullu.
 3. Framkvæmdastjórnin skal, í samvinnu við Stofnunina og hugsanlega með þátttöku annarra viðkomandi aðildarríkja, hafa staðfest og gert allar nauðsynlegar ráðstafanir, m.a. að skoða aðstöðu eða kanna málsmeðferð, til að ganga úr skugga um að farið hafi verið í einu og öllu að kröfum um hæfnistaðla, útgáfu og áritun skírteina og skráningu og að gæðastaðlakerfi hafi verið komið á samkvæmt reglu I/8 í STCW-samþykktinni.
 4. Aðildarríkið skal vera um það bil að ganga frá samningi við hlutaðeigandi þriðja land þess efnis að tilkynning verði gefin út þegar í stað verði mikilvæg breyting á fyrirkomulagi menntunar og þjálfunar og skírteinisútgáfu sem kveðið er á um í samræmi við STCW-samþykktina.
 5. Aðildarríkið hefur gert ráðstafanir til að tryggja að sjómenn, sem leggja skírteini fram til viðurkenningar vegna starfa á stjórnunarsviði, hafi fullnægjandi þekkingu á siglingalögum viðkomandi aðildarríkis sem lúta að þeim störfum sem þeim er heimilað að gegna.
 6. Ef aðildarríki óskar eftir því að gera viðbótarmat á því hvort þriðja land uppfylli ákvæðin, með því að meta menntastofnanir fyrir sjómenn, skal það gera það í samræmi við ákvæði þáttar A-I/6 í STCW-kóðanum.“
-